

Отже, проблема ефективного управління капіталом банку особливо актуальна на сучасному етапі розвитку банківської системи України. Рівень капіталізації українських банків не повною мірою забезпечує вимоги зростаючої економіки України. Недостатній рівень капіталізації ставить під загрозу стабільність банківської системи. В таких умовах важливим завданням державного регулювання та управління банківською діяльністю є підвищення стійкості та надійності функціонування банківської системи шляхом забезпечення достатнього рівня капіталізації. Саме підвищення капіталізації банків і забезпечення достатнього рівня покриття капіталом банківських ризиків є найважливішою умовою розвитку банківської діяльності й підвищення стійкості банків.

Філіпенко Т.В.

БЮДЖЕТ УЧАСТІ ЯК СКЛАДОВА ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Фінансова децентралізація є основною складовою реформи державного управління, яка передбачає перерозподіл повноважень та фінансових ресурсів між центральними і регіональними рівнями управління У процесі децентралізації територіальні громади здобули значний інструментарій і можливості для забезпечення повноцінного місцевого розвитку [1, с. 308]. Позитивним впливом фінансової децентралізації є підвищення фінансової спроможності територіальних громад, надання автономності органам місцевого самоврядування у прийнятті управлінських рішень, формуванні бюджетів за участю місцевих жителів.

Бюджет участі (громадський бюджет) - це механізм, який дає можливість жителям громади брати участь у розподілі коштів з місцевого бюджету шляхом створення проєктів розвитку місцевої громади та голосування за них. Такий інструмент дає змогу виявити проблеми, що мають найбільше значення для громади, а також дозволяє оцінити ефективність роботи органів місцевого самоврядування у реалізації проєктних ініціатив.

Бюджет участі є ефективним інструментом співпраці влади з громадою та участі громадськості у вирішенні місцевих проблем. Методологія складання бюджету участі або партиципаторного бюджетування (від. англ. participatory budgeting) визначається як відкрита дискусія та процес прийняття рішень, в рамках якого кожен житель населеного пункту має можливість подати свою пропозицію та голосуванням вирішити, яким чином витратити частину місцевого бюджету [2, с.23].

Зарубіжна практика міст, які використовують цю форму прямої демократії, показує, що вона призводить до більш ефективного використання місцевих ресурсів, більшої прозорості у прийнятті рішень і, отже, більшого задоволення від наданих послуг, вищої якості життя та активнішої участі жителів у вирішенні проблем місцевого значення. Участь громадськості у прийнятті рішень є одним із найкращих способів забезпечити довгостроковий успіх співпраці між місцевою владою та громадою.

Участь громадян у бюджетному процесі значною мірою залежить від здатності місцевого громадянського суспільства брати участь у процесах управління, а також від готовності місцевих лідерів відкривати свої бюджети для громадськості та керувати процесом участі. Успіх справи також визначається такими факторами, як наявність бюджетних ресурсів, які можна витратити на розсуд місцевої громади, ступінь інституціоналізації механізмів участі та якість участі, яку вони можуть собі дозволити.

Бюджет участі вперше був створений у бразильському місті Порту-Алегрі, яке після військової диктатури 1964-1988 років, політичної нестабільності та хронічної інфляції, опинилося в катастрофічному фінансовому становищі: Наявність певних інституційних, політичних та психологічних факторів у Порту-Алегрі на той час сприяла успіху бюджету участі [3, с.35]. Створення новою владою умов для громадянської участі та розвиток прямої демократії стали основним фактором еволюції системи учасницького бюджетування до свого

сучасного стану. З розвитком учасницького бюджетування виникає відчуття соціальної відповідальності громадян за долю свого міста. ООН визнала бюджет участі прикладом "позитивної практики", а Світовий банк включив бюджет участі до запропонованого набору інструментів [4]. У 1997-2000 роках ідея бюджету участі поширилася на Латинську Америку, а з 2000 року ця ідея розповсюдилася на Північну Америку, Європу, Африку, Азію та Австралію.

Бюджети участі мають різні форми й запроваджуються на різних рівнях адміністративно-територіальних одиниць. Вони застосовуються на рівні району, міста або району з виборною радою та деякими повноваженнями місцевих органів влади. Цей проєкт підтримали окремі муніципалітети у Франції, Італії, Німеччині, Іспанії, Великобританії. Починаючи з 2011 року бюджет участі виконується у місті Сопоті (Польща), а пізніше й у інших польських містах [5].

В Україні у 2015 році вперше в містах Чернігів, Черкаси та Полтава почали впроваджувати громадські бюджети, були прийняті відповідні розпорядження міських голів й створені для цього робочі групи. Зрозумівши переваги такого механізму, й інші міста в Україні, розпочали його використовувати, зокрема, Вінниця, Суми, Кременчук, Світловодськ, Тростянець, Пирятин, Лозова, Львів, Ірпінь, Прилуки, Чернівці, Канів, Запоріжжя, Бердичів, Харків, Ужгород, Ромни та інші. У кожному місті ці підходи особливі, як і самі міста та громади.

На даний час в Україні не має закону, який зобов'язує запроваджувати бюджети участі, тому ці питання врегульовуються на основі нормативних актів місцевих органів влади (розпоряджень міських голів/або рішень місцевих рад). В наслідок цього, робота по впровадженню бюджету участі набуває форми суспільного договору.

Ця модель громадського бюджету дозволяє мешканцям самостійно вирішувати, яку частину міського бюджету слід витратити в результаті голосування за обраними проєктами.

Серед позитивних змін, що відбуваються в українських громадах, які мають бюджет участі, можна зазначити:

- створення позитивного іміджу органу місцевого самоврядування, підвищення довіри до влади;
- збільшення зацікавленості мешканців своїм середовищем проживання, роботи, відпочинку;
- формування лідерів місцевих громад;
- покращення загального розуміння громадянами бюджетних питань, підвищення здатності їх до аналізу вартості впровадження ідей, усвідомлення скільки коштує будь-який проєкт;
- досягнення компромісу у визначенні пріоритетів розвитку.

Процес учасницького бюджетування повинен залучати мешканців не лише на стадії подання пропозицій проєктів, а й на весь період його реалізації. При цьому орган місцевого самоврядування несе відповідальність за реалізацію обраних проєктів і повинен регулярно оприлюднювати інформацію про хід реалізації проєктів, на своєму сайті. Про будь-які зміни форми проєктів, які виникли на етапі їх реалізації, необхідно одразу повідомляти й узгоджувати з заявниками проєктів.

Отже, ключовою складовою успішної реалізації бюджету участі є взаємна довіра мешканців та влади, яка будується на чіткості та прозорості процедур і положень, відкритості процесу та залученні до нього мешканців як на стадії організації процесу, так і в процесі обговорення форм процедури. Основна мета заходів та дій, які відбуваються в рамках учасницького бюджетування, полягає у побудові на місцевому рівні зв'язків між мешканцями, згуртуванні їх навколо спільних ідей та ініціатив, які подаються в рамках бюджету участі та поліпшують життя в громаді.

Список літератури

1. Філіпенко Т. В., Репін М. С. Вплив фінансової децентралізації на формування спроможних територіальних громад в Україні. *Право та державне управління*. 2020. №4. С. 307-312.

2. Участь громадськості у процесі прийняття рішень на місцевому рівні: навчально-методичний посібник. ДП «Укртехінформ». Київ, 2013. 250 с.

3. Берданова О. В., Вакуленко В. М., Гринчук Н. М., Колтун В. С. Управління розвитком об'єднаних територіальних громад на засадах громадської участі: навч. посіб. К. : 2017. 129 с.

4. Participatory budgeting Edited by Anwar Shah. – 2007. The International Bank for Reconstruction and Development. The World Bank. 270 p

5. Źródło, na podstawie: W. Kębłowski, Budżet Partycypacyjny w Polsce – ewaluacja, Warszawa 2014, s. 40-52.

Чубань В.С., Брус В.В.

АНАЛІЗ СТРАТЕГІЇ ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ

На виконання плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, була розроблена Стратегія подолання бідності (Стратегія), затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 березня 2016 р. №161-р. [2]

Стратегія була розроблена в складних соціально-економічних умовах, в яких знаходилась країна у 2014-2015 роках, що супроводжувалось погіршенням матеріального становища значної частини населення, новими проявами бідності, пов'язаними із ситуацією на сході країни та масовим переміщенням населення з Донецької та Луганської областей в інші регіони країни.

Це вимагало необхідності розроблення нових стратегічних підходів до вирішення проблеми бідності, а також удосконалення вимірювання бідності та соціального відчуження в Україні.

Стратегія та план заходів з її реалізації на 2016-2017 роки, а також індикатори їх виконання, були розроблені за участю зацікавлених центральних органів виконавчої влади, профспілок та роботодавців, науковців, а також експертів ПРООН, ЮНІСЕФ та МОП.

На момент опрацювання Стратегії показники бідності досягли пікових значень на фоні загострення кризових явищ в економіці країни. Якщо у 2014 році за межею фактичного прожиткового мінімуму перебувало 28,6 % населення, то у 2015 році значення цього показника зросло удвічі до 58,3 відсотків.

Метою Стратегії подолання бідності було визначено поетапне зниження масштабів бідності та соціального відчуження до 2020 року.

Стратегія визначала пріоритетні напрямки подолання бідності щодо розширення доступу до продуктивної зайнятості, сприяння зростанню доходів населення від зайнятості та виплат в системі державного соціального страхування для забезпечення умов гідної праці; забезпечення доступу населення до послуг соціальної сфери незалежно від місця проживання, мінімізації ризиків соціального відчуження сільського населення; протидії соціальному відчуженню та мінімізації ризиків бідності найбільш вразливих категорій населення; упередження бідності та недопущення виникнення осередків хронічної бідності і соціального відчуження серед внутрішньо переміщених осіб.

Для забезпечення реалізації стратегічних напрямів та завдань, визначених Стратегією, щорічно Урядом затверджувався план конкретних заходів, про виконання яких Мінсоцполітики разом з іншими центральними органами виконавчої влади та обласними держадміністраціям щоквартально інформував Кабінет Міністрів України (плани заходів на 2016-2017 роки, на 2018, 2019 та 2020 роки затверджені відповідно розпорядженнями Кабінету

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ РАУФА АБЛЯЗОВА**

**ЕКОНОМІКО-ПРАВОВА ПОЛІТИКА В УМОВАХ СВІТОВОЇ
КРИЗИ: ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ**

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Збірник тез доповідей

25 листопада 2021 року

Черкаси
Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова
2021

УДК 338.124.4 : 340

Члени організаційного комітету:

Аблязова Н. Р. – к. е. н., президент Східноєвропейського університету імені Рауфа Аблязова;
Аблязов Д. Е. – к. ю. н., віце-президент Східноєвропейського університету імені Рауфа Аблязова;

Чудаєва І. Б. – д. е. н., професор, ректор Східноєвропейського університету імені Рауфа Аблязова;

Савченко С.О. – д.е.н., професор, перший проректор Східноєвропейського університету імені Рауфа Аблязова;

Лисенко О.М. – к.політ.н., доцент, декан факультету права та гуманітаристики Східноєвропейського університету імені Рауфа Аблязова;

Кузнєцова Л.В. – к.ю.н., завідувач кафедри публічного та приватного права Східноєвропейського університету імені Рауфа Аблязова;

Ландіна А.В. – к.ю.н., доцент кафедри публічного та приватного права Східноєвропейського університету імені Рауфа Аблязова.

Економіко-правова політика в умовах світової кризи: проблеми і шляхи подолання :
збірник тез доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції,
м. Черкаси, 25 листопада 2021 року. Черкаси : Східноєвропейський університет імені
Рауфа Аблязова, 2021. 190 с. [Укр., рос., англ. мови].

Матеріали конференції висвітлюють актуальні проблеми економіко-правової політики в умовах світової кризи. Збірник рекомендується для студентів, аспірантів, викладачів, науковців, а також фахівців-практиків, які цікавляться питаннями формування демократичних підвалин соціально-правової держави.

УДК 338.124.4 : 340

Редакція збірника не несе відповідальності за якісний зміст і оформлення авторських тез доповідей (статей) (стилістичні, орфографічні помилки тощо).

©Колектив авторів, 2021

© Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова, 2020

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В УМОВАХ СВІТОВОЇ КРИЗИ: СУЧАСНИЙ СТАН І НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ

Аблязов Д.Е., Маринич Д.В. ПРАВОВИЙ СТАТУС БІЖЕНЦІВ ЗА СУЧАСНИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ УМОВАХ.....	7
Бровко Н.І. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ.....	8
Воронова О.В. ЗАХИСТ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ВІД ПОРУШЕНЬ ПОЗОВОМ ПРО ЗАБОРОНУ НА МАЙБУТНЄ (ПРОГІБІТОРНИЙ ПОЗОВ).....	11
Градецька Н.М. ПРОБЛЕМА ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА СВОБОДУ ТА ПЕРЕСУВАННЯ ПІД ЧАС КРИЗИ, ВИКЛИКАНОЇ ПАНДЕМІЄЮ COVID-19.....	13
Кульбашна О.А. ПРАВОВА ПРИРОДА ВІДСТОРОНЕННЯ ПРАЦІВНИКА ВІД РОБОТИ У ЗВ'ЯЗКУ З ВІДСУТНІСТЮ ВАКЦИНАЦІЇ ПРОТИ КОРОНАВІРУСНОЇ ХВОРОБИ.....	15
Кучук А.М. ГНОСЕОЛОГІЯ ПРИЙНЯТТЯ ЗАГАЛЬНОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК ПРОБЛЕМА ПРАВознавства.....	18
Лисенко О.М. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ЛЮДИНИ НА СУДОВИЙ ЗАХИСТ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ.....	19
Литвиненко А.О. ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В ЯКОСТІ ВВЕДЕННЯ В СИСТЕМУ СУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ «СУДОВОГО ОМБУДСМЕНА».....	20
Надієнко О.І. ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА СПАДКУВАННЯ ЧОЛОВІКА ТА ЖІНКИ, ЯКІ ПРОЖИВАЮТЬ СІМ'ЄЮ БЕЗ ПЕРЕБУВАННЯ У ШЛЮБІ.....	23
Римарчук Р.М. ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОЇ СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	25
Ткачук К. В., Філіпський Д. П. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ ВЕРХОВАНСТВА ПРАВА ПРИ РЕФОРМУВАННІ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ.....	27
Тимчук О.Л. ПРАВА ЛЮДИНИ І ЗЛОЧИННІСТЬ В КРАЇНАХ ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ ТА У ВЕСТ-ІНДІЇ.....	29
Шевченко Н.С., Литвиненко А.О. ПРАВО НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ.....	31

СЕКЦІЯ 2.

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ І ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ: ІСТОРІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Ворошан В.В., Козловська С.Г. РОЛЬ СЛУЖБИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	34
Головач О.А. ОЗНАКИ ПУБЛІЧНОЇ ПОСЛУГИ ЯК АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ АТЕГОРІЇ.....	36
Деревянко Б.В. БАГАТОМАНІСТНІСТЬ ВИДІВ ГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ: ВИКОРИСТАННЯ ПОЗИТИВНОГО ДОСВІДУ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА.....	37
Іващенко В.А. ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ АВТОРСЬКОГО ПРАВА ТА СУМІЖНИХ ПРАВ В УКРАЇНІ В 1990-х рр. ХХ ст.....	39
Іщенко В.В. КОНЦЕПТУАЛЬНЕ ЗНАЧЕННЯ ВСТАНОВЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ.....	41
Легенька І.О., Козловська С.Г. УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА.....	42
Мороз О.Б. ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	43
Обрусна С.Ю. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ СУДОВОЇ РЕФОРМИ У СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	45

Карамишева Л.О., Козловська С.Г. УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКУ.....	93
Карамишева Є.О. ФІНАНСУВАННЯ ОСВІТИ В КРАЇНАХ СВІТУ ПІД ЧАС КРИЗИ.....	95
Клименко К.В., Савостьяненко М.В. СПІВРОБІТНИЦТВО ЗІ СВІТОВИМ БАНКОМ В КОНТЕКСТІ РОЗБУДОВИ АРХІТЕКТУРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ.....	97
Коваль В.В., Сукач О.М. ПОСЛАБЛЕННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В КОНТЕКСТІ ЗАПРОПОНОВАНИХ ЗАКОНОТВОРЦЯМИ ЗМІН.....	99
Коваль О. О. ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА, ЇЇ ВПРОВАДЖЕННЯ ТА ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ.....	101
Козловська С.Г. УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ АДАПТАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ.....	102
Космідайло О.І. ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ ЯК ОДИН З ЧИННИКІВ ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ.....	104
Кришталь Т. М. ДО ПИТАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ В ПАНДЕМІЧНИХ УМОВАХ.....	106
Лебідь Ю.С. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ ПІД ВПЛИВОМ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	108
Лега О. В., Яловега Л. В., Прийдак Т. Б. ЗЛОЧИНИ В ПОДАТКОВІЙ СФЕРІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ.....	110
Лисенко О.М. ВИМОГИ ДО МАРКЕТИНГОВИХ ПРОЦЕСІВ ВІДПОВІДНО ДО СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ.....	112
Лошицький М.В., Лошицька Т.М. ЗЛОЧИННІ ДОХОДИ – ЗАГРОЗА ФІНАНСОВІЙ СФЕРІ ДЕРЖАВИ.....	113
Малиш І.С. ФУНКЦІОНУВАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ ТА РЕГУЛЮВАННЯ МІЖБЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	115
Мартиненко О.Є. ПЕРСПЕКТИВИ КРЕДИТУВАННЯ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ.....	117
Мацука В.М., Глушаниця А.В. СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ АНТИКРИЗОВОГО ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ.....	118
Мацука В.М., Коваленко О.А. ТРАНСФОРМАЦІЯ ПОДАТКОВО-БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ ЯК СПОСІБ ПОДОЛАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ В ПАНДЕМІЧНИЙ ТА ПОСТ-ПАНДЕМІЧНИЙ ПЕРІОД.....	120
Моїсеєнко Л.М. ЕВОЛЮЦІЯ ТРУДОВОЇ КНИЖКИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ТРУДОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	122
Подольняк Я. В. ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ГОТЕЛІВ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ.....	124
Разумова Г. В., Оскома О.В., Драгун М.Д. ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛІНГ ЯК УМОВА ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ.....	126
Сімакова С.І. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ.....	128
Скринська В.О. ФІНАНСОВА СИСТЕМА ДЕРЖАВИ.....	130
Склярченко В.Д., Козловська С.Г. ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ЧАСОМ КЕРІВНИКА.....	132
Стовбецький С.М., Козловська С.Г. МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ.....	134
Сукач О.М., Сарана Л.А. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЕЛЕКТРОННОГО КАБІНЕТУ ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ.....	137
Хижняк І.П. ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ДЖЕРЕЛ ФОРМУВАННЯ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ БАНКІВ.....	139
Філіпенко Т.В. БЮДЖЕТ УЧАСТІ ЯК СКЛАДОВА ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	141
Чубань В.С., Брус В.В. АНАЛІЗ СТРАТЕГІЇ ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ.....	143
Чудаєва І.Б. СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ТА ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ.....	146